

Láska matky prírody

Počul som, že prírodu občas označujú prívlastkom matka príroda. Tak ako každá mama, vie byť milá, láskavá, tolerantná, ale aj nahnevaná a trestajúca. Teda je aj mojou druhou mamou a aj od nej závisí kvalita môjho života, života mojich rovesníkov, no najmä osud nasledujúcich generácií.

Čo od prírody dnes bez zvláštnej námahy dostávam? Mám ju rád, trávim v prírode väčšinu voľného času spolu s mojou rodinou. Celoročne v nej načerpávam energiu, upokojuje ma pobyt v nej, ochraňuje ma pred slnkom, dažďom i vetrom, prináša radosť mojim očiam aj duši svojou neopakovateľnou krásou. To je ochranná stránka milej matky prírody.

Pri potulkách i pri športe sa na jar tešíme z pučiacych stromov, klíčiacej ostrozelenej trávy, voňavých prvých púčikov pestrofarebných kvietkov, rodiacich sa mláďat. Prebúdžajúca sa príroda má v sebe neuveriteľné čaro, ktoré odovzdáva všetkým ľuďom v podobe prílevu energie. V horúcom lete potichu sledujem, ako sa vtáčiky učia lietať, divé mláďatá loviť a všetko vonia kvetmi. Turisti a športovci, kde patrí aj ja, si pri svojej námahe vychutnávajú pohľady na krásu hôr, rovín či tónu lesa pri jazde na bicykli. Vždy sa veľmi teším, keď sa chystáme na stanovanie a kúpanie v prírodných jazerách. Rodinu to veľmi spája, príroda je tiež súčasťou našej rodiny, a preto sa k nej správame s úctou. Jesenná príroda prekypuje rozmanitými farbami a plody ovocia prehýbajú konáre stromov. Príjemnú zábavu nám zaručí púšťanie šarkanov v jesennom vánku, nezabudnuteľná je aj vôňa húb vo vlhkom lese. Veľmi rád vtedy chodievam do hôr i na horolezecké výstupy s mojím otcom, v týchto chvíľach som k prírode asi najbližšie, musím rešpektovať všetky jej zákonitosti, má moju dôveru. Zima nám vyštípe líca pri zimných športoch, ponúka miesta na lyžovanie, korčuľovanie, sánkovanie či zimné prechádzky. Takto ju vnímam ja, takto bola prirodzene vytvorená prírodnými silami. No nie je všade taká. Čia je to vina?

Niektorí ľudia sa správajú ako neposlušné deti matky prírody a po svojej návšteve na jej pleciach nechávajú odpadky, zničené rastliny i celý kus krajiny. Príroda do svojich útrobní naberá namiesto čirej vody množstvo chemických látok, saponátov, zvyšky liekov a jej pľúca namiesto kyslíka vdychujú výsledky priemyselných podnikov, výfukové plyny a spaliny. Problémom je nadmerné využívanie prírody človekom a jej pretváranie na betónové polia a hromady odpadu. Vynálezy ľudstva, ktorých prvotný úmysel bol dobrý, mal nám uľahčiť život, spôsobujú prírode neskutočné rany, ktoré nikto nelieči a samy sa nezahoja. Príroda už nemá toľko síl, je dobrá

mama, no hnevá sa na svoje deti. Jej hnev pociťujeme v podobe rôznych katastrof na celej našej modrej planéte. Človek svojou činnosťou postupne zrušil dlhodobé fungujúce procesy, nepoučil sa z chýb a nezačal sa opäť správať k láskavej matke prírode s úctou a rešpektom.

My mladí si toto uvedomujeme a vieme, že postupne ničíme každý jeden orgán našej druhej mamy, čo nás približuje k nášmu koncu. A my sa predsa chceme tešiť na budúcnosť. Sme mladí. Čo môžeme urobiť? Správanie všetkých nezmeníme, to je jasné. Väčšina sa pre prírodu nechce vzdať svojho pohodlia, svojich zvykov a tak to je aj medzi mladými: „Prečo ja? Ostatní to tiež nerobia. Veľké podniky by mali. Ja sám nič nezmením.“ A tak pokračujeme v konzumnom spôsobe svojich pohodlných životov a naša druhá mama trpí, je vysušená, utrápená, zničená z ustavičného dávania, pomaly zatvára svoju náruč a zaspáva večným spánkom.

Napriek tomu som optimista a verím, že i moje každodenné malé príspevky k vyličeniu matky prírody jej dodajú novú energiu, a ak sa pripoja ďalší, naša mama bude zachránená. Teším sa na budúcnosť.

Meno: Zoran Grivalský

Vek: 12 rokov

Škola: Základná škola M. R. Štefánika, Štefánikova 19, Spišská Belá

Adresa: Štefánikova 19, 05901 Spišská Belá